

ОШ. СЛАВКО ЗЛАТАНОВИЋ, МИРОШЕВЦЕ

100
ГОДИНА
ПОСТОЈАЊА

ПОЛЕТ

УЧЕНИЦИМА И НАСТАВНИЦИМА
СРЕЋАН ДАН ШКОЛЕ !!!

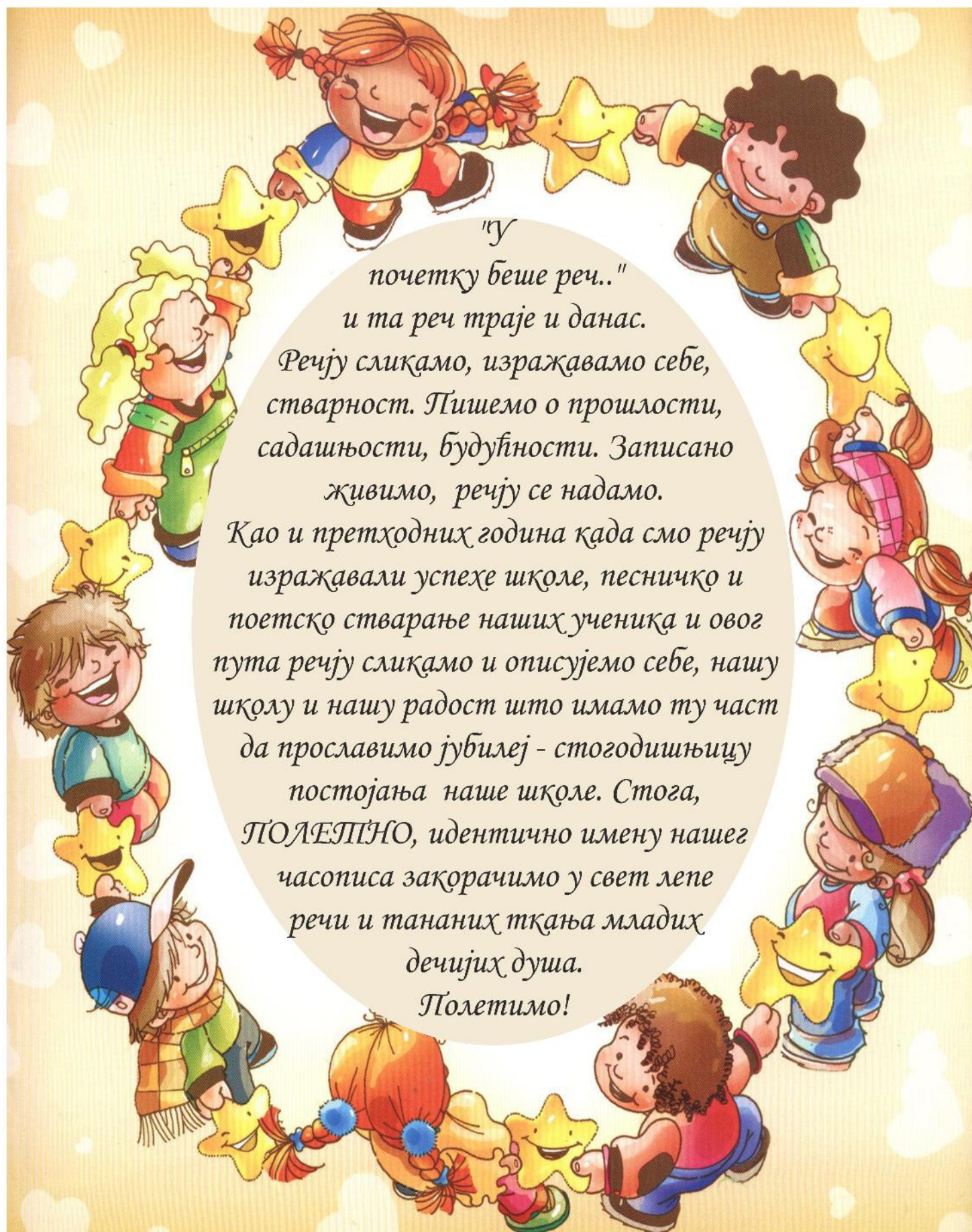
ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ

2019

Основна школа
“Славко Златановић”
Мирошевце

100
година
постојања

"у
почетку беше реч.." *"*
и та реч траје и данас.
Речју сликамо, изражавамо себе,
стварност. Пишемо о прошлости,
садашњости, будућности. Записано
живимо, речју се надамо.
Као и претходних година када смо речју
изражавали успехе школе, песничко и
поетско стварање наших ученика и овог
пута речју сликамо и описујемо себе, нашу
школу и нашу радост што имамо ту част
да прославимо јубилеј - стогодишњицу
постојања наше школе. Стога,
ПОЛЕПНО, идентично имену нашег
часописа закорачимо у свет лепе
речи и тананих ткања младих
дечијих душа.
Полетимо!

И ове године је поводом Дана школе расписан литерарни конкурс на тему „У сусрет пролећу“ и ликовни конкурс на тему „Радујем се пролећу“, за разредну наставу и „Дечје радости“ за предметну наставу.

Најбољи рад у категорији предметне наставе написала је Катарина Јанковић, ученица осмог разреда, а у категорији разредне наставе – Ива Стаменковић, ученица другог разреда. Прву награду за ликовни рад у категорији предметне наставе освојила је Анастасија Вучковић, ученица осмог разреда, другу награду освојио је Саша Ђорђевић, ученик VII-2 разреда, а трећу награду освојила је Даница Крстић, ученица осмог разреда. У категорији разредне наставе прву награду освојила је Миљана Макарић, ученица трећег разреда, другу награду освојила је Леонтина Ђорђевић, ученица другог разреда, а трећу награду освојио је Страхиња Миљковић, ученик трећег разреда.

Честитамо награђеним ученицима и представљамо вам њихове радове.

У сусрет пролећу

Дошло је весело пролеће
и цвета мирисно цвеће,
Долазе нам селице птице:
ласте, роде и кукавице.

Дрвеће се разгранало,
беле значке окачило,
Сад је само мирисно,
летос биће корисно.

Медвед се већ буди,
па се сањив чуди:
"Што сам гладан тако,
желим храну јако!?"

Деца су се разиграла,
ка ливади потрчала,
девојчице беру цвеће,
а дечаки се пењу на дрвеће.

У пролеће љубав цвета,
простира се широм света.
На клупици покрај школе,
седе двоје, па се воле.

Сунце све је насмешило,
природу је покренуло,
сва деца се крећу
у сусрет пролећу!

Ива Стаменковић, II разред

У сусрет пролећу

Свеж ваздух са планина се диже
јер у сусрет пролеће нам стиже!
Доноси нам дивне чари своје,
зато у сусрет пожуримо боље.

И дању и ноћу
у сусрет идемо пролећу!

Зелена боја поља умива,
шареним цвећем посипа.
Односи празнину и тугу,
доноси славује и дузу.

И дању и ноћу
у сусрет идемо пролећу!

Пролеће је као деца, добар, стари,
поклоне нам од природе прави,
човеку рад дарује од јутра до мрака
деци игру и смех од сунчевог зрака.

И дању и ноћу
у сусрет идемо пролећу!

Катарина Јанковић VIII-1

Анастасија Вучковић VIII-1

Саша Ђорђевић VII-2

Миљана Макарић, III

Даница Крстић VIII-1

Лсонтина Ђорђевић, II

Страхиња Миљковић, III

Волим

Волим пролеће
јер се све буди,
мирише бехар
пољско цвеће.

Моја сестра и ја
идемо иза куће
где зека скакуће
па мами уберемо цвеће.

Она га нежно мирише
а нама мило и драго,
јер су она и пролеће
наше највеће благо.

Николија Марковић, III разред

Пролеће

Пролеће је дивно,
пчелица зуји
а лептир
сваки тренутак шара
све се лепо одвија
а пролеће се јавља.

Дрвеће је скинуло
своје беле капуте,
зелени се шумица
дошла је птица селица.

Славуј пева
песму своју,
за дечицу која тапшу
и мрвице хлеба
за награду дају!

Цвеће је на све стране шарено,
ливаде је прекрило.
Много радости и среће
донело нам је пролеће!

Миљана Макарић, III разред

Зумбул

Један зумбул плави
одлучио је да нам се јави.
Родио се из зелене траве
и позвао све птичице
да га поздраве.

Зна се да он лепо мирише
и мирисом позива
пчелице и децу
да му се приближе.

И лептирићи шарени су весели
због зумбула розе, плаве и беле боје,
они шире опојне мирисе своје
весело је срце моје и твоје.

Богдан Митић, III разред

Сунце се буди

Пролеће цвета,
пролеће се буди,
прошла је зима
па су срећни људи.

Хладних дана више нема,
сунце сјајно нам се спрема,
биће много дивних дана
најављује меда речју" Храна!"

Његово величанство се буди
клањају му се драги људи,
у раду се утркују,
весело узвикују,
пролеће дочекују.

Јована Стојковић VI-1

Кућни љубимац кога желим

Када бих имала кућног љубимца, волела бих да то буде пас. Звао би се Џеси. Мој љубимац, пас Џеси, би имао лепу главу и уши, светло браон длаку, беле шапе и дугачак реп. Био би мали и имао би кратку длаку. Био би добар и умиљат и штитио би ме. Свакога дана када бих се враћала из школе, он би скакао и лајао од среће. Он би живео у кућници за псе. Хранила бих га месом, сланином, костима, млеком и хлебом. Водила бих рачуна да увек има воду. Купила бих му црвен поводац и често бих га водила у шетњу. Купала бих га често. Трудила бих се да доста времена проводим са њим. Играли бисмо се лоптицом, трчали бисмо по дворишту. Научила бих га да седне, легне, да скаче, да пружи шапицу, да уме да моли, да донесе штап, да оде на своје место кад му ја кажем. Ја бих желела да имам кућног љубимца зато што бих увек имала са ким да се играм и о коме да бринем.

НА ИЗЛЕТУ

Када нам је учитељица рекла да ћемо ићи на излет, ми смо се много обрадовали. Једва смо дочекали тај дан који је најзад дошао.

На излет смо ишли ми- цео мој разред и још једно одељење другара са својим учитељицама. Били смо сви распоређени ко ће са ким да се вози, ја сам била јако срећна што ме је возила моја учитељица. Прво смо ишли у библиотеку. Тамо смо разгледали простор и књиге. Библиотекарка нам је прочитала пар прича и бајки, показала сликовнице и уверила нас да тамо има јако занимљивих књига. Била сам задивљена. Након тога смо посетили цркву Свети Јован, пољубили смо иконе и оставили новац поред њих. Запалили смо свеће. У цркви ми се највише свиделе фреске. Затим смо ишли у учитељичину викендицу. Тамо смо се играли, љуљали на љуљашци, тражили корњаче, пили смо ледени чај и јели плескавице. Ту смо најдуже остали, било нам је врло забавно. Онда смо посетили и хидроелектрану где смо видели турбине и како се производи струја. Ишли смо у парк и седели у летњиковцу. Учитељица нас је после водила да видимо пећину. Тамо смо се играли, ја сам се мало

повредила, али ми то није било важно јер је пећина била дивна. Ишли смо сви заједно и на висици мост. Мало смо се уплашили док смо га прелазили, али је ипак било очаравајуће искуство.

Весели, срећни и узбуђени због свега што смо видели, отишли смо кући захвални учитељици што нас је водила на излет који ћемо дуго памтити.

Ива Стаменковић, II разред

Славко Златановић родио се у породици сиромашног сељака у селу Мирошевцу. Ту је завршио основну школу, а након тога уписао је Лесковачку гимназију. Био је марљив ученик, занимала га је марксистичка литература коју је проучавао са осталим напредним омладинцима. Почетком 1941. године постао је члан Комунистичке партије Југославије. У септембру месецу постао је борац Кукавичког НОП одреда. После реорганизације одреда постао је заменик политичког комесара 1. чете.

Језгро ове чете чинили су борци из Вучја и Мирошевца са којима је отишао у партизане. Марта 1942. године отишао је са делом Кукавичког одреда у Јабланицу. У Јабланици, ослабљен и успорен, услед јаког запаљења плућа, пао је у руке непријатељу. Након месец дана проведених у затвору, интерниран је у логор у Аустрији. Са двојцом Загрепчана покушао је бекство из логора, али је ухваћен у Марибору и отеран у логор Маутхаузен. Пред само ослобођење логора угушен је у гасној комори. Ни данас се не зна где је сахрањен, али његово име и дело нису заборављени.

У његову част, његово име носи основна школа у Мирошевцу, једна улица у Лесковцу.

Наша школа, иако мала, изнедрила је неколико изузетних личности, личности које су у својим областима оствариле завидне резултате и нашле се на високим позицијама у областима којима се баве. Међу њима има песника, лекара, универзитетских професора. Овом приликом издвајамо и помињемо неке од њих и истичемо да се поносимо њиховом успесима.

Др Саша Р. Гоцић

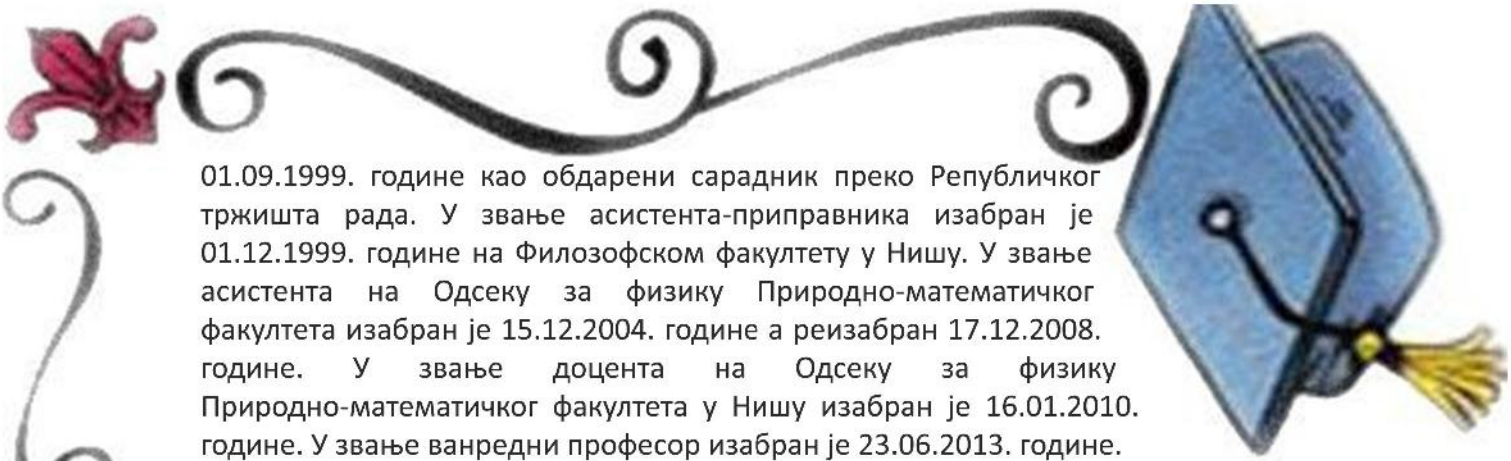
Саша Гоцић је рођен 1972. године у Лесковцу. На Студијској групи за физику Филозофског факултета у Нишу уписан је 1992. године. Дипломирао је 1997. године на смеру за примењену физику, са просечном оценом 9,55 и стекао звање Дипломирани физичар за примењену физику. Постдипломске студије је уписао 1997. године на смеру Експериментална физика јонизованих гасова на Студијској групи за физику Филозофског факултета у Нишу. На постдипломским студијама положио је све испите са просечном оценом 10. Магистарски рад, под називом "Одређивање сударних и транспортних коефицијената током релаксације у аргону" одбранио је 2004. године на Одсеку за физику Природноматематичког факултета у Нишу.

Докторску дисертацију, под називом, "Електрични пробој у азоту на ниским притисцима – физички процеси и статистика" одбранио је 27.07.2009. године на Одсеку за физику Природноматематичког факултета у Нишу.

Саша Гоцић је био ангажован на извођењу лабораторијских и рачунских вежби из више предмета на Студијској групи за физику Филозофског факултета у Нишу. У периоду од 01.10.1997. године до

01.09.1999. године као обдарени сарадник преко Републичког тржишта рада. У звање асистента-приправника изабран је 01.12.1999. године на Филозофском факултету у Нишу. У звање асистента на Одсеку за физику Природно-математичког факултета изабран је 15.12.2004. године а реизабран 17.12.2008. године. У звање доцента на Одсеку за физику Природно-математичког факултета у Нишу изабран је 16.01.2010. године. У звање ванредни професор изабран је 23.06.2013. године.

Саша Гоцић је шеф Катедре за експерименталну и примењену физику од 1.10.2012. године.

Поред наставе на Природно-математичком факултету, Саша Гоцић је изводио и наставу у специјалном Одељењу за ученике са посебним склоностима за физику, у гимназији Светозар Марковић у Нишу, од оснивања 2003. године до 2014. године.

Саша Гоцић је био сарадник-стипендиста Министарства за науку и технологију на пројекту "Физички процеси у јонизованим гасовима и материјалима у кондензованом стању" (пројекат Министарства за науку и технологију Републике Србије, 1996-2000), сарадник на пројекту "Физика и примене неравнотежне плазме" (2002-2004, Министарство за науку, технологију и развој Републике Србије), истраживач на пројекту 141025Б, "Физичке основе примене неравнотежних плазми у нанотехнологијама и третману материјала" (пројекат Министарства науке и технолошки развој, у периоду 2006-2010). У периоду од 2011-2102. године је био истраживач на пројекту ОН171025, "Електрични пробој гасова, површински процеси и примене" а тренутно је истраживач на пројекту ОН171037, "Фундаментални процеси и примене транспорта честица у неравнотежним плазмама, траповима и наноструктурама" (2011-2014).

Миливоје Пешић

Рођен: 18.02.1950. Основну школу завршио у Мирошевцу.

Дипломирни економиста, магистар економ. наука, доктор статистичких наука.

Предавао Операциона истраживања на Економском факултету у Нишу, Операциона истраживања на Економском факултету у Приштини и Крагујевцу, Математичке методе и моделе на Вишој економској школи у Лесковцу, Макроекономске методе и моделе на Економском факултету у Нишу, Статистика за менаџере и Квантитативне технике на Факултету за интернационални менаџмент

Београд.

Члан Савеза економиста Србије, Члан Статистичког друштва србије, члан Друштва за операциона истраживања.

Учествовао као сарадник на више пројекта преко института за економска истраживања при Економском факултету у Нишу.

Станко А. Жерајић

Ради са пуним радним временом на Технолошки факултет у Лесковцу, Универзитет у Нишу, од 11.11.1991. год. Завршио Технолошко-металуршки факултет у Скопљу 1982.године, магистрирао 1989. Докторирао на Технолошко-металуршки факултет у Београду 2008. године Хемијско инжењерство.

Ванредни професор од 2009.године.

Предаје следеће предмете:

Анализа и симулација технолошких процеса
Управљање штетним и опасним материјама
Обрада чврстог отпада
Адсорпциони процеси
Основи чистије производње
Моделовање и оптимизација процеса
Управљање материјалним токовима у индустрији.

Перица Пешић

Рођен је 1950. године у Мирошевцу, општина Лесковац. Средњу школу је завршио у Лесковцу. Дипломирао је на Технолошком факултету у Скопљу (Македонија), а магистрирао на Природно-математичком факултету у Нишу, студијска група за хемију. Живи и ради у Лесковцу. Бави се научно-истраживачким и књижевним радом. Члан је Српског хемијског друштва, Удружења писаца општине Лесковац и Књижевне заједнице. Од дванаесте године пише кратке књижевне форме, црта карикатуре и сакупља народне умотворине. Песме је објављивао у листовима Трибина младих, АИК, Наша реч, Борба и Помак, као и у часописима Освиг и Наше стварање. Хаику песме су му се појављивале у листу Маслачак (Ниш) и Шкољка (Подгорица), а хумористичко-сатиричне прилоге објављивао у листовима АИК, Лесковачки дневник (новине Ћачке), Нашој речи, Помаку, Јесењину, Политици, Јежу, Нашем стварању и Остену (Скопље).

Многа деца која су прошла кроз нашу школу, постала су добра и успешна. Поменули смо неке од њих, чијим успесима се поносимо, унапред се извињавамо ако смо тренутно изоставили неког од њих.

Тражим спасење мог села

Дрводеља – једно од сеоских насеља Сушичког краја. Сада је сеоце, јер нема много подмлатка, има доста усамљених дека и бака и поприлично нежења који који нису имали среће да оформе своје породице и бројчано обогате своје окружење. Дрводеља, моје село је права лепотица међу брдима и пропланцима. Дуго је чекала асфалтни пут и бржи одолазак људи ди града. Болно ми је то што се нико није сетио насеља у природи коме је било потребно побољшање услова да би становницима живот био квалитетнији.

Пуних тринаест година живим на овим просторима, на огњишту мојих предака по мами. Не сећам се дана када смо се овде доселили, јер сам имала само четрнаест месеци. Знам да смо оживели и обновили нешто што је много вредно – то је породични дом. Са мог кућног прага јасно се виде обронци планине Кукаивце на којима расте на стотине врста лековитог биља. Дефинитивно поглед на Кукавицу и по сунчаном и по кишном дану, по снегу, ињу и мразу импонује посматрача. Магла крије неке планинске тајне. И у мом селу природа одише лепотом. Свако дрво и лишће на њему одишу здрављем. Просторни пашњаци, пољско цвеће, мирис земље и сваки камен симболи су природности. Чини ми се да су сви поменути ресурси одлични мотиви за компоновање традиционалне музике. Поштени и вредни људи чине круне тих лепотица. Имали ичег лепшег од: шумора, лишћа које лелуја лагани или моћни ветар, што га називамо планинским, звукова звона оваца, штрицања великих маказа којима се скидају вунена руна са тела ових животиња, врења воде којом ће се прати тек ошишана вуна, пуцкетања ватре док угрева воду, жубора речица, лупање дрвенасте лопате којом се лупа тек опрана вуна како би се исцедила, од тихог тупкања штицастиг вретена о под док вредне старице производе предиво које израђене и уморне руке премотавају и штрикају одећу, од корака оваца пастира који се крећу стазама и путевима, међусобних дозивања чобана, њихових народних песама и звукова фрула, шушкања гуњева, звукова са муже ових животиња док млазеви млека ударају у металне посуде, шкрипе ножева док секу тек направљени природни сир, клопотарања воденог тока који меље зрневље житарица за спремање проје и качамака по старинским рецептима, лупњавае камена и камених плоча, одјека црквених звона, тупом топоту тољага и штапова старих људи који се подупиру, лавежа паса и сл.

Чему трка и ујурбаност за нечим новим – за пролазним трендовима и кобајаги брендовима, када је пред нама нешто што бисмо што пре требали оживети, нешто што је нестало, а било је тако живо. Пођимо сви стазама ових предела, осетимо мир, уживајмо, инспиришимо се, стварајмо наше модерно на етно темељима. Нека се наша села поново роде и нека живе дуго.

Даница Крстић VIII-1

Une histoire franco-serbe

Saint H  l  ne d'Anjou

N  e en 1237 et d  c  d  e en 1314, H  l  ne d'Anjou est issue de la famille des Valois - qui deviendra la famille r  gnante de France en 1328.

Ayant   pous   le roi de Serbie Uros 1er en 1245, elle se consacra    d  velopper les orphelinats et    oeuvrer en faveur des pauvres. R  gne tr  s pieuse, elle finira sa vie au monast  re de Gradac, comme religieuse.

Son mariage avec Uros 1er est l'un des plus anciens liens politiques entre la France et la Serbie.

Sveta Jelena An  ujska

Ro  dena 1237., umrla 1324. godine, Jelena An  ujska pot  i  e iz porodice Valoa - koja   e postati vladaju  a porodica u Francuskoj 1328. godine.

Po  sto se udala za srpskog kralja Uro  a Prvog 1245. godine, posvetila se otvaranju siroti  ta za decu i dobrotvornom radu sa siroma  nima. Bila je veoma pobo  zna i zavr  mila je svoj   ivot u manastiru Gradac, kao vernica.

Njen brak sa Uro  šem Prvim je jedna od najstarijih polit  i  kih veza izme  du Francuske i Srbije.

Uros 1er, roi de Serbie

N   en 1223, Uros 1er est issu de la dynastie des Nemanji  . Il a r  gn   sur la Serbie de 1243    1276.

En 1245, il   pouse H  l  ne d'Anjou et, en 1255, se rapproche diplomatiquement de la France.

Mais il perd son tr  ne en 1276 apr  s une d  fa  te contre la Hongrie, et meurt peu apr  s.

Uro   Prvi, kralj Srbije

Ro  den 1223. godine, Uro   Prvi pot  i  e iz Dinastije Nemanji  a. Vladao je Srbijom od 1243. do 1276. godine.

1245. godine o  zenio se Jelenom An  ujskom i 1255. godine se diplomatski pribli  ava Francuskoj. Ali, gubi svoj tron 1276. godine posle jedne bitke protiv Ma  arske, i ubrzo umire.

  dit   par: Teodora Kost  i  ,
Maja Randelovi  ,
Natalija Stojkovi   VII-2

Le Mont Saint-Michel

D'une modeste église bâtie au VIIIe siècle, le Mont Saint-Michel est devenu le centre d'un grand pèlerinage au Moyen Âge. Mais ce site extraordinaire fut aussi abbaye, place forte et prison. D'où son histoire passionnante.

708. Sur une colline cernée par la mer, l'évêque d'Avranches Aubert fonde une modeste église dédiée à saint Michel, l'archange guerrier. L'histoire du Mont Saint-Michel commence. Les pèlerins viennent de plus en plus nombreux.

1204. Les Bretons brûlent le village et le monastère.

1790-1793. Les bâtiments monastiques servent de prison.

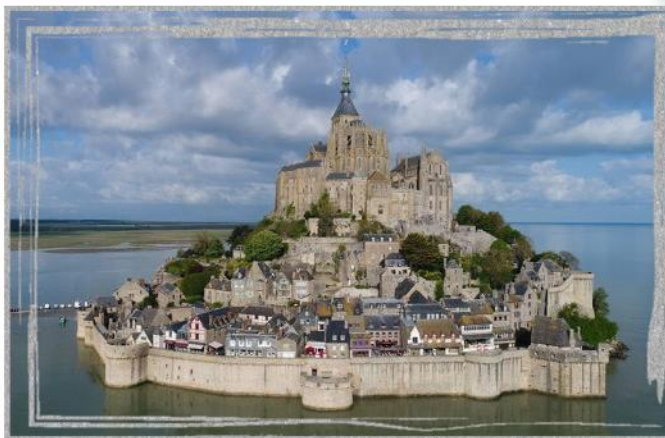
1863. Napoléon III ferme la prison.

1878-1879. Une digue-route relie le Mont-Saint-Michel à la terre ferme. Le site n'est plus vraiment une île, mais les touristes peuvent s'y rendre plus facilement.

1969. Une petite communauté religieuse est autorisée à s'installer au Mont Saint-Michel.

1979. Le Mont Saint-Michel est l'un des premiers sites français inscrits sur la liste du patrimoine mondial de l'UNESCO.

Aujourd'hui, Le Mont Saint-Michel reçoit plus de 3.500.000 visiteurs par an, et c'est le troisième le plus visité site touristique en France.

Od skromne crkve izgrađene u 20. veku, Mont Saint-Michel je postao središte velikog hodočašća u srednjem veku. Ali, ovaj izuzetni lokalitet je takođe bio i opatija, tvrđava i zatvor. Otuda i njegova uzbudljiva priča.

708. godine, na brdu okruženom morem, episkop Avranches Aubert osniva malu crkvu posvećenu ratniku arhangelu - Svetom Mišelu. Istorija Mont Saint-Michel-a počinje. Hodočasnici dolaze sve više i više.

1024. godine Bretonci spaljuju selo i manastir.

1790. - 1793. Godine manastirske zgrade služe kao tamnica.

1863. godine Napoleon III zatvara tamnicu.

1878. - 1879. Nasip povezuje Mont Saint-Michel sa kopnom. Lokacija više nije ostrvo i turisti mogu lakše doći do njega.

1969. godine maloj verskoj zajednici je dozvoljeno da se naseli na Mont Saint-Michel-u.

1979. godine Mont Saint-Michel postaje jedna od prvih lokacija u Francuskoj koje su uvrštene na listu UNESCO-ve svetske kulturne baštine.

Danas, Mont Saint-Michel poseti više od 3.500.000 poletilaca godišnje, i to je treća najposećenija turistička lokacija u Francuskoj.

Édité par: Danica K., Sara V.,
Stefan P., Emilija S., Katarina J.
i Anastasija J. VIII-1

ПЕСМЕ О ПРОЛЕЋУ

Пчелица зуји,
ветрић струји,
поток говори,
гласно жубори.

Лепота живота се понавља,
уvek када се пролеће јавља.
Где деца где се играју и циче
грле дивне, младе љубичице.

Благо тој веселој деци
нема краја њиховој срећи,
лепота живота се понавља
уvek када се пролеће јавља.

Раздрагане птичице поје
умилне песме своје,
сунце им се смеши сјајно
сви су срећни бескрајно.

Теодора Мустафић V-2

Све се у природи окреће
када нам дође пролеће!
птице певају песму мајску,
ту дивну мелодију рајску.

На латицама цвећа нам све пише
док нам очаравајуће мирише,
у ваздуху нема кише више
већ неком топлином свет одише.

Поток гласно жубори
ту једна пловка плови,
посматра својим очима свет
док је нежно милује цвет.

Сунце нас је обасјало,
природу пробудило,
и људе измамило
децу усрећило.

Анђела Јовановић V-2

Пахуља више нема
и Сунце нам се спрема.
Понекад киша лије
али важно да зима није!

Трава полако ниче,
зумбул плави се истиче,
мирише и опија нас срећа,
он је први весник пролећа!

Поветарац благо треперави
жури пролеће да поздрави.
Вратиле су нам се птичице
певају веселе песмице.

И дечји смех се свуда чује
сваки пролазник се радује,
весела је њихова граја
одавде до бескраја.

Шарено је све око нас
мирише цвеће и природа се буди
виче неко на сав глас
Трчимо у сусрет пролећу, људи!!!

Анита Јовић V-2

Птице су распеване,
веселе и раздрагане.
Ведро јутро свиће
крекећу и жабице.

У пећини једној медведићи у сну
почињу да се буде, ево их ту!
Гласно зује пчелице
стигле су и птице селице.

Животињски свет изашао из кућа
од дрвета и од прућа,
пупољци цветају полако
маме напољу дете свако,

Дрвеће облачи хаљине зелене,
радују им се бубе свилене,
јавља се и шарени лептир
осећа се пролећни мир.

Сара Мустафић V-2

Шта је љубав

Љубав је нешто чудесно у нама,
Љубав нам некад срце слама,
Љубав је живота велики део,
Љубав је осећај за живот цео.

Љубав је нешто што лебди у ваздуху,
Љубав је нешто што срца спаја,
Љубав је топлота загрљаја.

Љубав су речи две,
љубав је „ВОЛИМ ТЕ“.

Нина Стошић VII-2

Љубав

Често се питам шта је то љубав?
Да ли је то реч или више од тога?
Да ли је љубав божје дело
у коме се даје срце цело?
Да ли је довољно рећи Волим те
да би се сузе претвориле у осмехе?
Или је она разлог да те душа боли,
ако те он заправо не воли?
Тако бих желела да је љубав једноставнија
да буде узвраћена и очигледнија....
Да је бар све било другачије
можда би ми било разумљивије
овако остаје да се смењују ноћ и дан
да сањам свој неостварени сан...

Сара Вељковић VIII-1

Моја мама

Моја мама мене воли
и за мене се стално моли.
Сваке ноћи она мени чита приче
о вилама које на мене личе.

Лакше ми је да заспим док ме држи за руку,
одагна ми сваку немоћ и по неку муку.

Док слушам приче
сањам слатке чича Глише.
Ујутру ме буди уз пољубац нежан
и пита како је спавао мој смешак неизбежан.
Својим топлим загрљајем она мене греје
те се моје срце весели и смеје,
буде ми слатко јутро и мило
када каже:
Љубави, чедо моје мило,
је л се слатко снило?

Јана Јовановић, II разред

Пролеће ћилим шара

Благи ветрић пири,
са зеленог брега,
нестала је зима,
нема више снега.

Лете лептирићи,
цветају цветићи,
све се шарени,
на ливади спава зека малени.
На грани птице певају,
Шареном цвећу се радују.
На ливади висибабa вири,
Пчелица јој радосно крила шири.

Пролеће ливаду шара,
То је радост права.

У сусрет пролећу

Зора топла свиће
птица храни птиће,
једна ластва долеће
доноси нам пролеће.

Цврчак радосно цврчи,
медвед више не хрчи,
а зец по ливади весело трчи.

Пролеће нам златно стиже,
сваког тренa све је ближе,
природа нам опет дише
радост не може да опише.

Небо се разведрило,
ветар се умирио,
пролеће одједном реши:
Свако ће да се смеши!

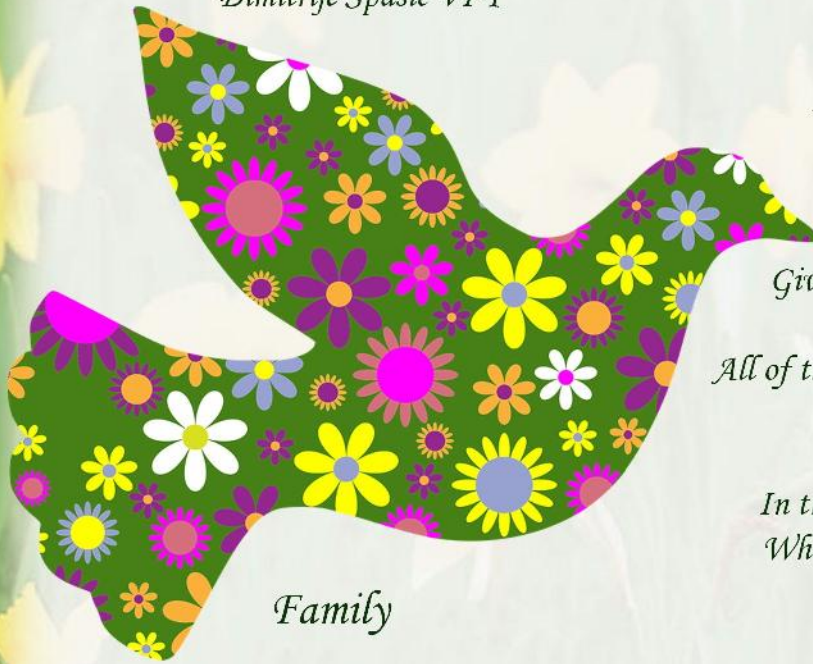
Михајло Милосављевић V-2

Нина Стошић VII-2

Spring

*The rays of the golden sun
Wake the nature,
And the dew drops
On a green meadow.
Spring, spring
Along the stream.
And the birds
Are awake.
In the air
You feel the sweet smell of flowers.*

Dimitrije Spasic VI-1

Family

*If you have friends and family,
You have everything.
If you don't have friends or family,
You have nothing.
What would you do
If you were alone in one room,
Lonely and lost?*

Petra Djordjevic VI-1

The Weird Song

*I saw one tomato
Which
Looked like a potato.*

*This was really delicious
And I was very hungry.*

*Now, I'm sitting on the floor
And I'm looking for more.*

*Two eyes
See rice.*

*I think this is bad
And I'm so sad.*

*Oh, I sneeze,
Give me a tissue, please!*

*All of this is fantastic, and I ask,
"Is it plastic?"*

*In the end I can see a bird
Which can say one word!*

Saška Đorđević VII-2

My best friend, Bucko

It's great to have a dog as a friend. In August last year, I had a dog named Bucko. He was ten years old and in August last year he died. When he died, I was crying all day. I'll never forget him. After ten days I got another dog. I named him Meda. After only five days Meda died. I was discouraged then. Two months after that, I got another dog named Bucko.

Bucko is my best friend. When he hears my voice at the gate, he runs down the stairs and meets me. He is very happy when he sees me, he pulls my sleeves, legs. He always tries to stop me from leaving the house.

When I enter the house, he comes with me and only then is he a brief guest in the house. When we get him out, he sits in front of the door and waits for me to appear.

When I show up, we play soccer. He catches his ball with his teeth and then I chase him. When I go to school, he runs after me. I close the gate and he takes his head and looks me in the eyes. He is a big dog and a big sweetheart. Very often he eats from my hand. I love the most when there is no one at home then I let him in and we play all day. I notice he likes to jump on the bed.

I love his little paws very much.

I love him the most in the world and I like to spend time with him.

Teodora Kostić VII-2

Peace for him

*I can't understand this time,
It's fleeting, constantly changing, like you.
I do not know where to stand.
There is no place where I can be
In peace and silence.
There is no such a place in the world.
There is no place of eternal quiet,
There is no peace for me
When I see you.*

Petra Đorđević VI-1

Why

*Why is life so cruel?
Why, oh why can't you do what you want?
Why is life just pain?
Why, why are there so many reasons?
Why?*

У сусрет пролећу

Сви некуда јуре и због нечега журе. Непрестано се чују реченице, типа: „Брзо се живи! Овај темпо живота је пребрз! Не знам шта ћу од силних обавеза?!“ Питам се шта се то са савременим људима и животом дешава.

Стање је генерало слично у свим породицама. И моји родитељи су под сталним притиском. Осећам када се свтарно „боре“ са свакодневним обавезама, али морам признати да су максимално стрпљиви, толерантни, спремни на разговор са нама, поседују животна искуства која воде на прави пут, вреднују оно што се има, имају слуха за природу и њене лепоте, поштују Творца свега насталог на овом свету.

Захваљујући томе што сам васпитавана некој врсти свестраности, имам дара да примећујем дешавања око себе. С обзиром да живим на селу, природни ресурси су моја инспирација за дубља размишљања, за маштарање и ближе упознавање природе. Мало Сунца, мало ветра, по нека кап кише, зеленило, процвало дрвеће и стигло је омиљено годишње доба које се зове пролеће. Сматрам да већина људи воли ово годишње доба. Оно асоцира на буђење, покретање, на пролећну песму, жубор, зујање инсеката, фијук ветра, крекет жаба, звоно оваца са пашњака. Волим да удахнем пролећни ваздух, да осетим природне чари, да одлутам маштом међу облаке, да летим између сунчевих зрака, да се у ваздуху преврћем, да поздрављам птице, па упристојим орлове, да загледам совине крупне очи... Китњасте бехари су као шећерна вуна на вашарима и подсећају ме на Земљу снова. Расцветани маслаци су главни конкуренти Сунцу, само из траве, влати траве се лелујају, а шарени лептири и пуфнасте бубамаре изводе уметничке плесове. Капи росе уливају висуљке и красуљке на ливадама.

Дивног ли зеленила и шаренила, звукова, зрака, топлог мрака, вредних и марљивих ђака, ратара, дека и бака.

Даница Крстић VIII-1

Дечак као чигра

Дечак Чеда се стално у свом дворишту врти као чигра,
Њему се допада баш свака игра.

Лопту обожава, са бицикличком кацигом спава,
Ролерске точкове својом брзином вређа док му се таласа коса смеђа.

Највише воли свог мачка да чачка – то је његова омиљена играчка
Тачка.

А мачор враг је прави, иако се забавља, мишеве на миру не оставља.

Даница Крстић VIII-1

ПРОЛЕЋЕ У МОЈ КРАЈ ДОЛЕЋЕ

Једног мартовског јутра
док ме постеља прекривала мека
на прозору ме неко сачека.

То беше бела голубица
у кљуну јој шарена цедуљица
која ми јасну поруку шаље:
Буди се, пролеће ти нове боје даје!

Протрљах своје зелене окице
и угледах мартовско сунце.

Млади, топли точак небом ори,
све прозоре у мом селу отвори.

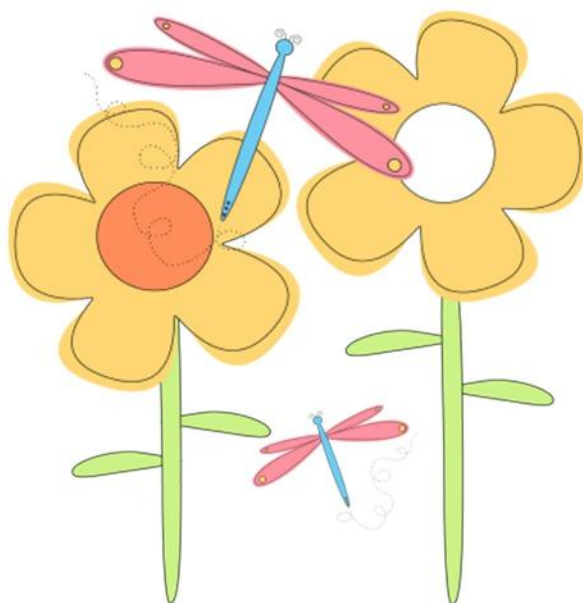
Јутро топло је тек освануло
а сељаке вешто напољу измамиле,
будни су и весели баш сви
јер се пролеће догоди!

Изашао је на балкон и мој бата
у дворишту већ ради тата,
весело маше са прозора мама
већ је настала галама.

Ево, и ја сам већ спремна
песма се пева посебна,
славуји раздрагани на грани,
миришу пупољци рани.

Свако се радује овом дану
и жури на своју страну,
шарени лептири миришу цвеће,
пролеће у мој крај долеће!

Емилија Стојиљковић 8-2

У СУСРЕТ ПРОЛЕЋУ

Ветрић дува,
Трава се лелуја,
Цветићи миришу,
Деца уздишу.

Пролеће их мами,
Школа је по страни,
Оцене не смеју
Да се наруше,
Јер ће опасност да пуше.

Пролећно коло поведимо
Никога нећемо да повредимо,
Бићемо срећни сви
И успешни.

Даница Крстић VIII-1

Другарство

Другарство није мала ствар,
Оно је велико, велико,
Као нови аутомобил,
А светло као његов фар.

Другарство не треба и не сме
Бити брзо,
Јер онда није право,
А то нарушава
Другарске одосе и оно
Искрено браво!

Пеђа молер

Пеђа молер вредно ради своју
плату да заради,
Да окречи кућа много,
Да просветли ћошку сваку,
Да усрећи сваку баку,
Да насмеши добре маме,
Да поздрави вредне нане,
Да контактира са сваким татом,
Да размени виц са братом,
Да подсети сваког деку,
Да непрестано вредно ради у
савременом овом веку.

Школски рођендан

Диван дан, срећан дан,
Сунчан дан, Дан када је школски
рођендан.

Наша школ – ни велика, ни мала,
А много описмењених генерација је дала.

Непомична, ћутљива, мирна,
Ипак весела и за све своје ђаке брижна.

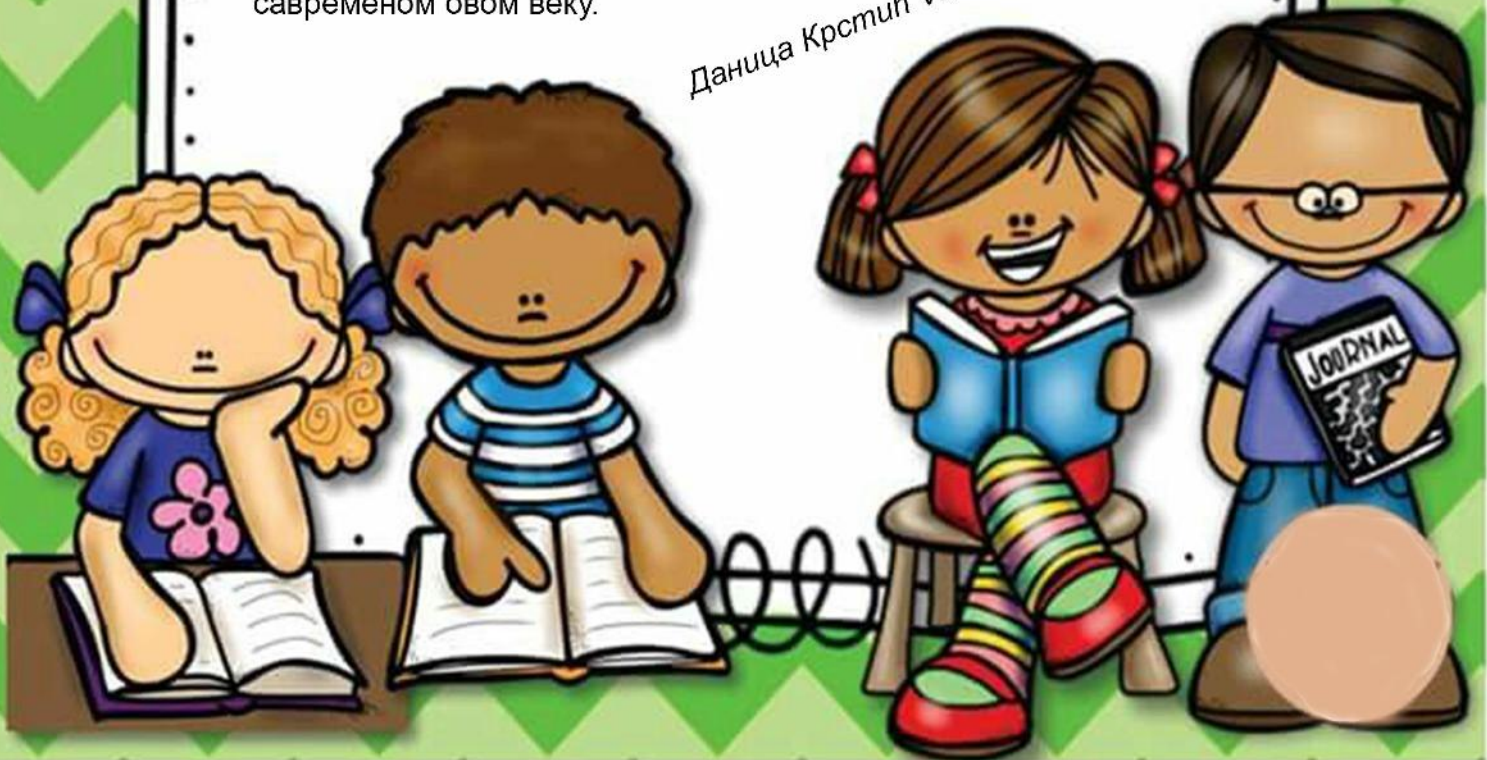
Усред дворишта бела и смерна
Свом свакодневном друштву верна.

Ђачке тајне чува, на све будно пази,
Невидљивом енергијом мази.

Несташлуке скрива, успехе открива,
Тихо за сваког ради, а добрим оценама
се слади.

Тако то иде већ година сто,
Покушајмо да оправдамо све то.

Даница Крстић VIII-1

Школске радости

Срећа, срећа, радост..
то је школска благод.
Школско сањарење
право је играрење.
Мноштво предмета,
лекција, бројева и слова
за животне путеве
добра су основа.
Школска срећа
сваког дана је све већа,
док су деца вредна,
док је знања и умећа.

Даница Крстић VIII-1

Школа је осмех

Ципелице моје, танане и лаке
ка школици мојој, срећно броје кораке.

Са осмехом сунца, прозори се смеше,
док славуји певају, тонове не греше.

Док ми осмех на уснама сија
у мислима је мојим, школа најмилија.

Тај осмех се чува, тај се осмех негује,
тај је осмех ту, и кад се не осмехује.

Лидија Стоишић V-1

Моја школа

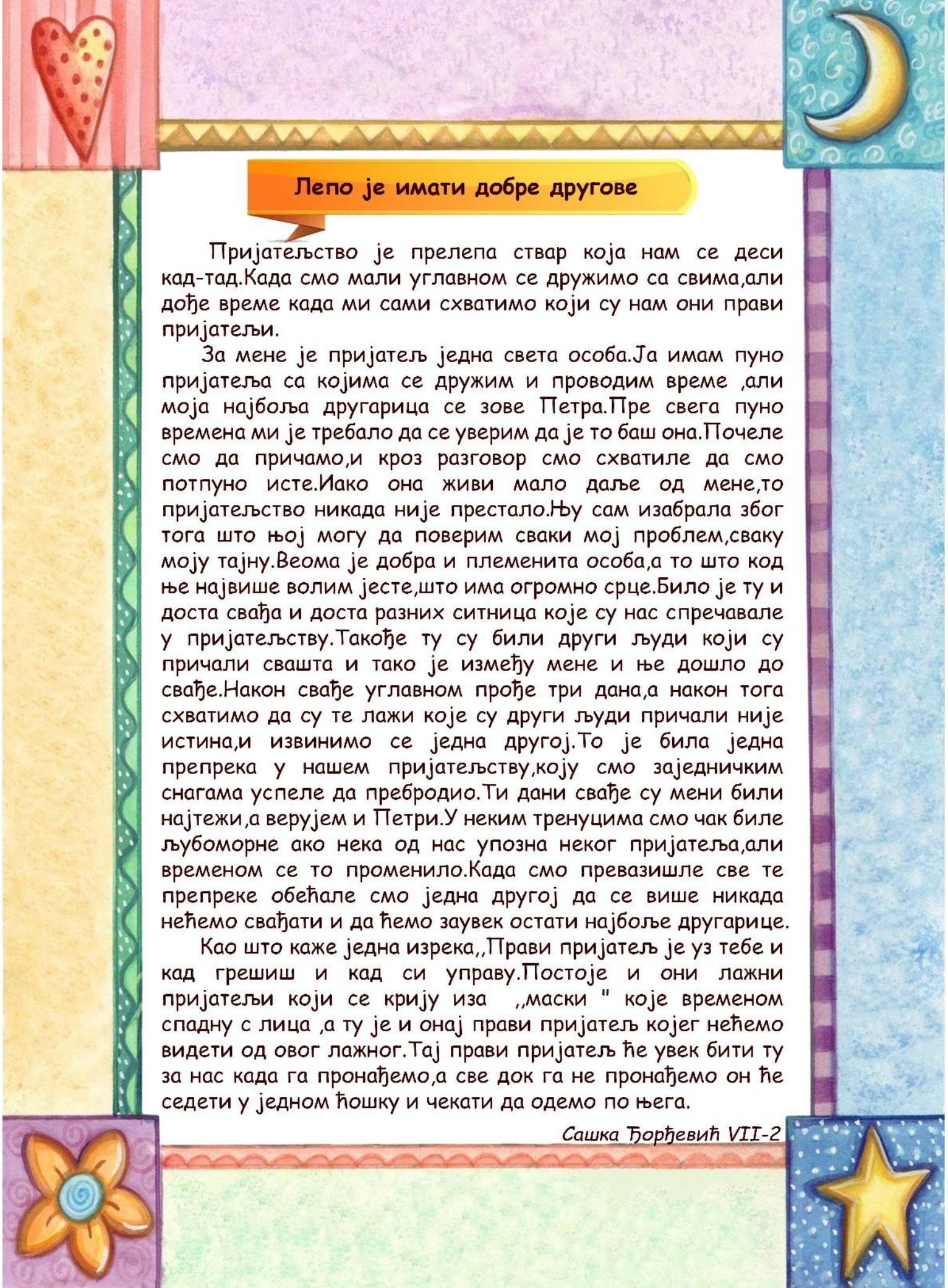
Моја школа је почела да ме подсећа на излазак сунца, на рађање, на извор живота и на клицање образовања. У истом је рангу са природним извором светлости и енергије. Дакле, без школе нема живота.

Њеном величанству Краљици Школи сви одају почит. Сунчеви зраци је греју и пазе. Сви људи из њеног окружења с великим поштовањем пролазе крај ње. Како долази тренутак растанка од моје свезналице тако ме обузимају необичне емоције. Не знам да ли осећам понос или тугу...знам само да бих радо остала у њој. Хтела бих да сам још у њеном наручју, да јој се поверавам, да примам њене савете и лекције. Пре неколико дана наша Краљица је добила нову боју хаљине ...нову фасаду. Боје су дивне, одишу пролећем које је обавило, Приближава се њен јубиларни, стоти рођендан. Толико много година има а ипак је савремена и дружи се са младима. Да ли је то случајност или шта је? Моја генерација одлази баш када школа прославља један век постојања.

Желим јој дуг живот, уствари желим јој вечност. Нека сваке године загрли још много деце. Нека успешно изводи многе генерације уз помоћ вештих, стрпљивих и добрих наставника.

Даница Крстић VIII-1

Лепо је имати добре другове

Пријатељство је прелепа ствар која нам се деси кад-тад. Када смо мали углавном се дружимо са свима, али дође време када ми сами схватимо који су нам они прави пријатељи.

За мене је пријатељ једна света особа. Ја имам пуно пријатеља са којима се дружим и проводим време, али моја најбоља другарица се зове Петра. Пре свега пуно времена ми је требало да се уверим да је то баш она. Почеле смо да причамо, и кроз разговор смо схватиле да смо потпуно исте. Иако она живи мало даље од мене, то пријатељство никада није престало. Њу сам изабрала због тога што њој могу да поверим сваки мој проблем, сваку моју тајну. Веома је добра и племенита особа, а то што код ње највише волим јесте, што има огромно срце. Било је ту и доста свађа и доста разних ситница које су нас спречавале у пријатељству. Такође ту су били други људи који су причали свашта и тако је између мене и ње дошло до свађе. Након свађе углавном прође три дана, а након тога схватимо да су те лажи које су други људи причали није истина, и извинимо се једна другој. То је била једна препрека у нашем пријатељству, коју смо заједничким снагама успеле да пребродимо. Ти дани свађе су мени били најтежи, а верујем и Петри. У неким тренуцима смо чак биле љубоморне ако нека од нас упозна неког пријатеља, али временом се то променило. Када смо превазишле све те препреке обећале смо једна другој да се више никада нећемо свађати и да ћемо заувек остати најбоље другарице.

Као што каже једна изрека, „Прави пријатељ је уз тебе и кад грешиш и кад си управу. Постоје и они лажни пријатељи који се крију иза „маски“ које временом спадну с лица, а ту је и онај прави пријатељ којег нећемо видети од овог лажног. Тај прави пријатељ ће увек бити ту за нас када га пронађемо, а све док га не пронађемо он ће седети у једном ћошку и чекати да одемо по њега.

Сашка Ђорђевић VII-2

ЗНАЧАЈНА ОСОБА МОГ ДЕТИЊСТВА

Детињство је најлепши период нашег живота. Тада осећамо моћ целог света, али та моћ не би била тако сјајна и лепа, да нема особа најдражих нашем срцу, да нема људи који би дали живот за нас, да нема наших родитеља.

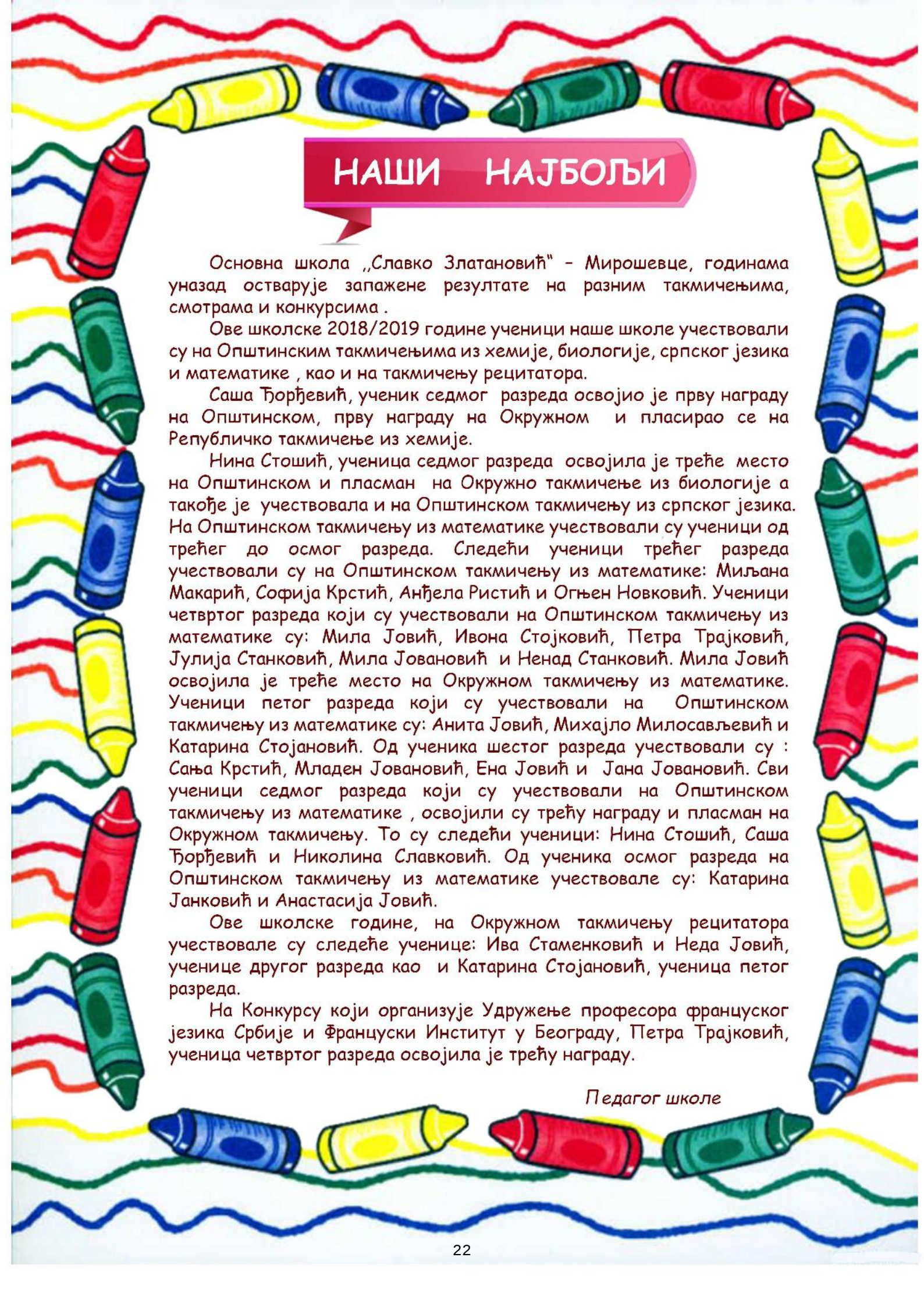
Ја оба родитеља пуно волим, али ипак мислим да је моја мама више водила рачуна о мени и више бринула.

Моја мама има браон очи, црну косу и светао тен. Она је веома осетљива, брижна, драга..Добра је особа, образована,културна и пуна разумевања.Има много добрих и искрених особина.Ја њу неизмерно волим, захвалан сам што је ноћима остајала без сна, била уморна али опет добијала снагу да би уз мене била. Увек је прихватала све моје захтеве, играла се са мном, шетали смо често док сам ја стално запиткивао а она стрпљиво одговарала на безброј радозналих питања која су незаустављиво излазила из мене. Када сам желео да играмо и певамо, да останем кући или да одемо негде, све бисмо то заједно радили. Она је имала неисцрпну снагу за мене, подарила ми је све своје драгоцене време, имала је увек стрпљења. Није дозволила да просипам своје сузе, учила ме је да се носим са потешкоћама кроз живот.Знам да је она посветила свој живот мени. И кад нисам могао да спавам, читала ми је бајке, када сам одрастао, водили смо свакојаке разговоре. И данас уживамо у загрљајима, охрабрујемо једно друго, Било је и неких мање лепих тренутака, превазилазили смо их јер је она налазила срећу и радост у мени, а ја у њој. У нашим срцима је увек куцала љубав и куцаће док нас има. У нашим очима светли топлина, ми се и погледима разумемо.Ја сам јако срећан и поносан што сам њен син. За мене је она најбоља мајка на свету, мајка коју би свако пожелео да има, а она је моја. Она ме води храбро кроз живот, кроз моје снове и стварност, она је светло које видим на крају сваког тунела.

Понosan сам на њу, надам се да ће и она то бити, мада знам да већ јесте. Ове речи које пише моје срце само доказују да је љубав мајке и сина јака, посебна, нераскидива. Толико је волим да бих и свој живот дао за њу, живот који ми је она сама даровала. Увек ће бити најбоља , најдража, јединствена мама....у срцу мом.

Саша Борђевих VII-2

НАШИ НАЈБОЉИ

Основна школа „Славко Златановић“ – Миршевце, годинама уназад остварује запажене резултате на разним такмичењима, смотрема и конкурсима.

Ове школске 2018/2019 године ученици наше школе учествовали су на Општинским такмичењима из хемије, биологије, српског језика и математике, као и на такмичењу рецитатора.

Саша Ђорђевић, ученик седмог разреда освојио је прву награду на Општинском, прву награду на Окружном и пласирао се на Републичко такмичење из хемије.

Нина Стошић, ученица седмог разреда освојила је треће место на Општинском и пласман на Окружно такмичење из биологије а такође је учествовала и на Општинском такмичењу из српског језика. На Општинском такмичењу из математике учествовали су ученици од трећег до осмог разреда. Следећи ученици трећег разреда учествовали су на Општинском такмичењу из математике: Миљана Макарић, Софија Крстић, Анђела Ристић и Огњен Новковић. Ученици четвртог разреда који су учествовали на Општинском такмичењу из математике су: Мила Јовић, Ивона Стојковић, Петра Трајковић, Јулија Станковић, Мила Јовановић и Ненад Станковић. Мила Јовић освојила је треће место на Окружном такмичењу из математике. Ученици петог разреда који су учествовали на Општинском такмичењу из математике су: Анита Јовић, Михајло Милосављевић и Катарина Стојановић. Од ученика шестог разреда учествовали су: Сања Крстић, Младен Јовановић, Ена Јовић и Јана Јовановић. Сви ученици седмог разреда који су учествовали на Општинском такмичењу из математике, освојили су трећу награду и пласман на Окружном такмичењу. То су следећи ученици: Нина Стошић, Саша Ђорђевић и Николина Славковић. Од ученика осмог разреда на Општинском такмичењу из математике учествовале су: Катарина Јанковић и Анастасија Јовић.

Ове школске године, на Окружном такмичењу рецитатора учествовале су следеће ученице: Ива Стаменковић и Неда Јовић, ученице другог разреда као и Катарина Стојановић, ученица петог разреда.

На Конкурсу који организује Удружење професора француског језика Србије и Француски Институт у Београду, Петра Трајковић, ученица четвртог разреда освојила је трећу награду.

Педагог школе

2019

Саша

Нина

Николина

Сања

Катарина

Мила

Петра

Неда

Ива

Connaissez-vous la France?

1. Où peut-on trouver "la Pyramide" à Paris ?
 - a) à Montmartre
 - b) au Musée d'Orsay
 - c) au Louvre
 - d) à l'Opéra
2. Quelle spécialité n'est pas française ?
 - a) la baguette
 - b) le croissant
 - c) le fromage
 - d) les spaghettis
3. Quel pays n'est pas francophone?
 - a) Canada
 - b) France
 - c) Suisse
 - d) Allemagne
4. Quel est le prénom du constructeur de la Tour Eiffel ?
 - a) Jean-Pierre
 - b) Georges
 - c) Gustave
 - d) Richard
5. Quelle ville n'est pas française?
 - a) Marseille
 - b) Berlin
 - c) Nice
 - d) Cannes
6. La Tour Eiffel a été construite en quelle année?
 - a) 1889
 - b) 1899
 - c) 1999
 - d) 1988
7. Le tournoi de tennis Roland Garros a lieu à
 - a) Marseille
 - b) Paris
 - c) Nice
 - d) Monte Carlo
8. Qui a écrit "Le Petit Prince"?
 - a) Antoine de Saint-Exupéry
 - b) Victor Hugo
 - c) Jules Verne
 - d) Daniel Defoe
9. Quelle est la hauteur de la Tour Eiffel ?
 - a) 324 mètres
 - b) 256 mètres
 - c) 422 mètres
 - d) 158 mètres
10. Quel est le fleuve qui traverse la ville de Paris ?
 - a) Rhône
 - b) Danube
 - c) Seine
 - d) Volga
11. Quel animal symbolise la France ?
 - a) le lion
 - b) le cheval
 - c) le canari
 - d) le coq
12. Dans quel musée se trouve la Joconde ?
 - a) le musée d'Orsay
 - b) le musée Rodin
 - c) le musée de l'Orangerie
 - d) le musée du Louvre
13. La France a gagné la Coupe du Monde en...
 - a) 2016
 - b) 2017
 - c) 2018
 - d) 2019
14. Quel Grand Chelem a lieu en France?
 - a) Roland Garros
 - b) Australian Open
 - c) Wimbledon
 - d) US Open
15. Lequel de ces personnages est français:
 - a) Spiderman
 - b) Obelix
 - c) Batman
 - d) Hulk
16. Comment appelle-t-on les habitants de la France?
 - a) Les Français
 - b) Les Francis
 - c) Les François
 - d) Les Indiens

17. Le chat est...

- a) une ville
- b) un animal
- c) un garçon
- d) un fromage

18. C'est quoi Notre Dame de Paris?

- a) un pays
- b) une rivière
- c) une cathédrale
- d) un musée

19. Sur la Place de l'Étoile se trouve:

- a) La Tour Eiffel
- b) Le musée de Louvre
- c) L'Arc de Triomphe
- d) Notre Dame de Paris

20. Cent cinquante-trois - C'est quel numéro?

- a) 153
- b) 135
- c) 335
- d) 115

21. Cinq mille trois cents soixante-quatorze - C'est quel numéro?

- a) 5347
- b) 5734
- c) 5374
- d) 7374

22. Lequel de ces joueurs n'est pas français?

- a) Zidane
- b) Benzema
- c) Mbappé
- d) Neymar

23. Lequel de ces joueurs est français?

- a) Pelé
- b) Zidane
- c) Maradona
- d) Tadić

24. Lequel des athlètes suivants est français?

- a) Tony Parker
- b) Jannick Noah
- c) Alain Prost
- d) Tous les athlètes sont français

25. Où se trouve la Tour Eiffel?

- a) à Paris
- b) à Marseille
- c) à Lyon
- d) à Nice

26. Combien y a-t-il d'habitants en France?

- a) 6,5 million
- b) 32 million
- c) 67,2 million
- d) 85,4 million

27. Quelle est la couleur de la mer?

- a) jaune
- b) bleue
- c) verte
- d) blanche

28. La mer Méditerranée se trouve

- a) au Sud de la France
- b) au Nord de la France
- c) à l'Est de la France
- d) au Nord-Ouest de la France

29. L'Océan Atlantique se trouve

- a) à l'Est de la France
- b) au Nord-Ouest de la France
- c) au Sud-Est de la France
- d) à l'Ouest de la France

30. Quel pays se trouve à l'Est de la France?

- a) la Suisse
- b) L'Espagne
- c) La Belgique
- d) La Serbie

Édité par: Nina, Emilija, Saška, Petra, Saša et Luka VII-2

a-08
p-62
a-82
b-77
c-67
a-25
p-47
b-23
p-22
c-12
a-20
c-19
b-18
a-16
p-15
a-14
c-13
p-12
p-11
c-10
a-6
a-8
b-7
a-9
b-5
c-4
p-3
p-2
c-1

A Person I like

My favourite person is a youtuber. She is Lea Stankovic. She is recording very interesting videos. Her videos are about school, and about makeup. She lives in Belgrade in a flat. She also has one beautiful sister. Her sister lives in France.

Her favourite colour is pink.

Her hair is blond. She's seventeen.

She is very good, and nice and she loves her audience.

Saška Đorđević VII-2

A person I like is a youtuber. Only his friends know his real name, but on youtube he goes under a name Myusernamesthis. He is a gamer, a hardcore gamer. As he says he is playing games 16 hours and only sleeps 8 hours. He plays the same game as I. I always watch his videos and I'm always laughing so hard. I always learn something new about the game: secrets, upcoming updates, news and other things. When I get bored playing the game, I watch his videos and I get motivated. He's uploading videos everyday. It's funny every single day, sometimes he makes my day. Example, one day he accepted me as a friend in-game! I couldn't believe it! I was so happy. I really like this person because he is always funny and teaches me new things.

Filip Petrović VII-1

PUBG

It's a game where several teams are fighting. I play with my friends. Sometimes I play that game with my brother and friends all night. This is a fantastic game for me. Most people think it's not a game for girls, that it is just for boys. But I don't think so.

Kristina Dimčić VII-1

Издавач: Основна школа „Славко Златановић“, Мирошевце
Редакција - Ученици и наставници ОШ „Славко Златановић“
Лектура и коректура:
Српски језик - Гордана Стојановић Илић, Јелена Ивковић
Француски језик - Сузана Трајковић
Енглески језик - Ана Младеновић Јовановић
Обрада текста - Гордана Стојановић Илић
Прелом и графичко - компјутерска обрада - Сузана Трајковић
Насловна страна - Владица Недељковић
Тираж - 30 примерака

